

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/175/2023
Identifikačné číslo spisu:	1423201189
Dátum vydania rozhodnutia:	27.03.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1423201189.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu A. Y., narodeného XX. E. XXXX, L., F. XX, zastúpeného advokátom Mgr. Vladimírom Šárnikom, Bratislava, Rožňavská 2, proti žalovaným 1/ C. Y., narodenej XX. S. XXXX, L., L. XX, zastúpenej advokátkou JUDr. Zuzanou Nespalovou, Bratislava, Saratovská 6/D, 2/ J. J., narodenej XX. E. XXXX, L., K. XX, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na bývalom Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 12C/1/2023, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 23. júna 2023 sp. zn. 6Co/59/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalovanej 1/ priznáva náhradu trov dovolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

Žalovanej 2/ nepriznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 05. mája 2023 č. k. 12C/1/2023-45 rozhodol tak, že:

Súd návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietla (výrok I.).

Súd žalovaným voči žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia (výrok II.).

1.1. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca naliehavú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán videl v tom, že žalovaná v 1. a 2. rade užívajú jeho nehnuteľnosť bez právneho dôvodu, a teda nemôže túto nehnuteľnosť prenajímať ani inak s ňou slobodne nakladať.

1.2. Konajúci súd nemohol takto vymedzený dôvod akceptovať ako naliehavý, ktorý neznesie odklad, odôvodňujúci nariadenie vypratania nehnuteľnosti, naviac v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, teda nie v konaní o žalobe. Nariadením takéhoto opatrenia by došlo k trvalej úprave pomerov strán - žalované by boli povinné nehnuteľnosť opustiť, a teda nebol by dôvodný postup podľa § 336 ods. 1 CSP - uloženie povinnosti žalobcovi podať v stanovenej lehote žalobu vo veci samej, naopak súd by v zmysle § 337 ods. 1, 2 CSP bol povinný poučiť žalované o možnosti podať žalobu vo veci samej.

1.3. Súd má za to, že k možnosti nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle § 330 ods. 2 CSP, ktorým by došlo k trvalej úprave pomerov strán sporu, je potrebné pristupovať zdržanlivo. Týmto inštitútom nemožno nahrádzať prípadne obchádzať riadny procesný postup spojený s dokazovaním v civilnom sporovom procese. Uvedený postup je možný len vo výnimočných prípadoch, čo vyplýva z ust. § 330 ods. 2 (povaha veci), teda nie je možné v každom jednotlivom prípade (napr. pred podaním žaloby na peňažné plnenie sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhať uloženia povinnosti zaplatiť žalovanú sumu).

1.4. Zo staršej judikatúry vzťahujúcej sa k inštitútu predbežného opatrenia (ako procesného predchodcu neodkladného opatrenia) vyplýva, že zásadne (spravidla) predbežné opatrenie nemôže byť vydané, ak by bol jeho obsah totožný s rozhodnutím vo veci samej; vecná zhodnosť výroku rozhodnutia vo veci samej a obsahu ochrany poskytovanej predbežným opatrením (obsahovo rovnaké povinnosti, aké by boli uložené rozhodnutím vo veci samej) je prípustná len celkom výnimočne (porovnaj tiež napr. R 14/1998, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 237/2011).

1.5. Pri rozhodovaní o nariadení predbežného opatrenia musí súd porovnávať záujmy, ktoré by mohli byť nariadením, resp. nenariadením neodkladného opatrenia dotknuté, je potrebné prihliadať na možné následky nariadeného opatrenia, najmä s dôrazom na vznik neprimeranej ujmy osobe, ktorá je povinná z nariadeného opatrenia a tiež musí súd skúmať, či postupom súdu alebo obsahom výroku nedochádza k zásahu do práv a slobôd garantovaných ústavou.

1.6. Na tomto mieste súd poukazuje, že tieto maloleté deti nie sú stranou sporu, žalobca ich ako žalovaných neoznačil, v čom súd videl ďalší dôvod pre zamietnutie návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. V civilnom sporovom procese je pánom sporu (dominus litis) žalobca, on určuje, aký spor sa bude viesť a koho označí za protistranu (žalovaného). Nedostatky vo vymedzení okruhu účastníkov nemôže súd zhojiť vlastnou aktivitou a nahrádzať tak činnosť žalobcu. Pokiaľ súd rozhoduje o právach a povinnostiach fyzických osôb, pričom rozhodovanie o povinnosti vypratať nehnuteľnosť používanú na bývanie, jednoznačne môže mať vplyv na ústavne garantované právo na ochranu súkromia a nedotknuteľnosť obydlia, ochranu vlastníckeho práva (k osobným veciam žalovaných nachádzajúcim sa v nehnuteľnosti), ešte významnejšie sa takéto rozhodnutie dotýka maloletých detí, ktoré citlivo reagujú na akékoľvek neočakávané zmeny vo svojom živote. Nie je možné vydať akékoľvek meritorne rozhodnutie bez toho, aby rozhodnutím dotknuté osoby boli zároveň stranami sporu. Opačným postupom by mohlo dôjsť k zásahu nielen do vyššie označených práv týchto osôb, ale aj k zásahu do práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 Ústavy SR.

1.7. Po vyhodnotení skutkového stavu vyplývajúceho z obsahu súdneho spisu a po dôkladnom zvážení všetkých okolností danej veci dospel súd k záveru, že nie sú splnené podmienky pre okamžitý zásah súdu vo forme nariadenia neodkladného opatrenia voči žalovaným, vzhľadom k tomu, že žalobca neosvedčil existenciu naliehavej potreby úpravy pomerov, naviac nesprávne (neúplne) vymedzil okruh strán sporu. Na základe týchto dôvodov súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

1.8. Nakoľko týmto uznesením sa konanie končí (vo veci nebola podaná žaloba vo veci samej), o náhrade trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalované mali vo veci plný procesný úspech, keď návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol zamietnutý. Nakoľko im však v konaní žiadne trovy nevznikli, súd im nárok na ich náhradu nepriznal. Opačný postup, t. j. priznanie nároku na náhradu trov konania strane, ktorá nezavinila zastavenie konania, hoc jej žiadne nevznikli, t. j. nevynaložila pri bránení práva žiadne výdavky, by bolo vo svojej podstate popretím § 251 CSP, kedy za trovy konania sú považované len výdavky vynaložené v konaní.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu uznesením z 23. júna 2023 sp. zn. 6Co/59/2023 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil (výrok I.). Žalovanej 1/ a žalovanej 2/ voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (výrok II.).

2.1. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol:

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

2.2. Odvolací súd sa po preskúmaní návrhu na vydanie neodkladného zohľadniac skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu a listín, ktoré sú jeho obsahom, stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že

žalobca neosvedčil potrebu navrhovanej dočasnej úpravy pomerov medzi stranami. Jeho odvolacia argumentácia nebola spôsobilá spochybníť vecnú správnosť napadnutého uznesenia. Odvolací súd sa (v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP) v zásade stotožňuje s nosnými dôvodmi preskúmaného rozhodnutia, ktoré je dostatočne jasné, zrozumiteľné a presvedčivé, čím spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v § 220 ods. 2 CSP. S poukazom na konštantnú judikatúru Ústavného súdu SR, ako aj Najvyššieho súdu SR odvolací súd uvádza, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. S poukazom na uvedené ako aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30. novembra 2009 sp. zn. 2Cdo/238/2008, sa odvolací súd zaoberal len tými odvolacími námietkami a argumentmi žalobcu, ktoré boli pre rozhodnutie o odvolaní odvolacím súdom relevantné.

2.3. Odvolací súd vzhľadom na už vyššie uvedené má za to, že odvolateľ nedôvodne namieta nedostatok odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie nakoľko súd prvej inštancie výslovne uviedol, že nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré sa vo výroku a obsahovo stotožňuje s rozhodnutím vo veci samej, musí byť výnimočným práve s ohľadom na to, že to musí povaha veci pripúšťať (§ 330 ods. 2 CSP). Odvolací súd v tejto súvislosti dodáva, že v danom prípade to povaha veci neumožňuje, pretože nariadením takéhoto opatrenia by došlo k trvalej úprave pomerov strán a de facto by s ním došlo k obchádzaniu riadneho procesného postupu spojeného s dokazovaním v civilnom sporovom procese.

2.4. Pokiaľ žalobca namieta nesprávne právne posúdenie, teda nesprávnu interpretáciu paragrafu 330 ods. 2 CSP, odvolací súd zdôrazňuje, že v prípade, ak petit na vydanie neodkladného opatrenia je zhodný s petitom obsiahnutým v žalobnom návrhu, je nevyhnutné prihliadať predovšetkým na kritérium povahy veci. Tak, ako je neuskutočniteľné nariadenie neodkladného opatrenia na uloženie povinnosti zaplatiť nejaký peňažný nárok, ako to uvádza súd prvej inštancie, rovnako nie je možné nariadiť neodkladným opatrením povinnosť plniť nepeňažné plnenie, čo je v danom prípade povinnosť vypratať nehnuteľnosť. Navyše treba prisvedčiť súdu prvej inštancie aj v tom, že žalobca nepreukázal potrebu bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu, pretože netvrdil žiadne také skutočnosti, z ktorých by vyplývalo, že by neskoršou realizáciou vypratania nehnuteľnosti prostredníctvom súdneho rozhodnutia v klasickom základnom sporovom konaní, by došlo k nenávratnej škode alebo ujme na právach žalobcu.

2.5. Treba prisvedčiť námietke odvolateľa, že absencia maloletých detí v konaní nemohla založiť zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože nejde o nerozlučných spoločníkov. Na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia to však vplyv nemá, pretože navrhovateľ neosvedčil základný predpoklad stanovený zákonom, teda potrebu neodkladného riešenia vzťahu medzi stranami sporu.

2.6. Z vyššie uvedených záverov a zistení tak krajský súd nezistil relevantnosť odvolacích dôvodov žalobcu, a pokiaľ neboli zistené podmienky na zmenu napadnutého uznesenia okresného súdu, ani na jeho zrušenie a vrátenie okresnému súdu, tak potom vo vyvolanom odvolacom konaní bolo napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdené ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

2.7. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Nakoľko plne procesne úspešným žalovaným trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd im ich náhradu nepriznal (viď uznesenie kolégia NS SR č. 15 z 9. októbra 2018).

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z ust. § 420 písm. f) CSP z dôvodu odopretia práva na súdnu ochranu a zmätočnosti rozhodnutia. Uviedol, že rozhodnutie súdu je v skutočnosti založené na minulej právnej úprave a na ňu sa viažucej judikatúre. Koncepcia neodkladného opatrenia podľa CSP je však už úplne iná. Ust. § 330 ods. 2 CSP nielenže výslovne pripúšťa nariadenie neodkladného opatrenia s výrokom identickým, ako by bol výrok vo veci samej, ale v ust. § 337 CSP vyslovene predpokladá, že neodkladné opatrenie môže dokonca byť aj rozhodnutím fakticky konečným, pokiaľ sa voči nemu nebude žalovaný brániť žalobou. Nie žalobca je teda povinný podať aj žalobu, ale naopak, žalovaný ma takúto možnosť, mal však aj možnosť neodkladné opatrenie akceptovať, nebrániť sa mu žalobou. Ide teda o plnú zmenu doterajšej koncepcie, načo však odvolací súd nereflektoval.

3.1. Odvolací súd zákonnú požiadavku potreby bezodkladnej úpravy pomerov vyložil reštriktívne ako hrozbu nenávratnej škody alebo ohrozenia exekúcie. Potreba neodkladnej úpravy pomerov však môže vyplývať aj z okolností a povahy porušeného práva. Aj situácia zjavného a úmyselného protiprávneho konania, ktorým je vlastník nehnuteľnosti dlhodobo vylučovaný z jej užívania, je situáciou, ktorá

vyžaduje neodkladnú úpravu pomerov.

3.2. Odvolací súd svojím rozhodnutím odoprel žalobcovi právo na súdnu ochranu tým, že svojvoľne zamietol jeho návrh na vydanie neodkladného opatrenia na základe reštriktívneho výkladu ust. § 330 ods. 2 CSP a § 325 ods. 1 CSP, ktorý je v rozpore s účelom a zmyslom týchto právnych noriem. Vzhľadom na logickú rozpornosť a výkladovú svojvoľnosť odvolacieho súdu pri aplikácii uvedených právnych noriem, má jeho rozhodnutie zároveň charakter rozhodnutia zmätočného.

3.3. Žiadal, aby dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu.

4. Žalovaná 1/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedla, že dovolacie dôvody tak, ako ich vymedzil vo svojom dovolaní žalobca, nie sú dané a navrhla, aby najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol podľa ust. § 447 písm. f) CSP a v tejto nadväznosti aj na ust. § 447 písm. c) CSP a priznal žalovanej 1/ náhradu trov dovolacieho konania vo výške 100 %.

5. Žalovaná 2/ sa k podanému dovolaniu žalobcu nevyjadrila.

6. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie je potrebné zamietnuť.

7. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestranom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

11. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie

spravodlivosti).

12. V súvislosti s námietkou dovolateľa o nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd uvádza, že podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). V prípade, keď právne závery súdu z vykonaných skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplyvajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (I. ÚS 243/07). Súd by mal byť preto vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení koherentný, t. j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé (I. ÚS 243/07, I. ÚS 155/07, I. ÚS 402/08).

13. Je potrebné zdôrazniť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

14. V súdnej veci odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP, keď mal za to, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd konštatoval správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP). Dovolací súd je toho názoru, že odvolací súd zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k prijatému rozhodnutiu; jeho postup, vo vzájomnej súvislosti s konaním a rozhodnutím súdu prvej inštancie nemožno považovať za zjavne neodôvodnený. Odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia má náležitosti v zmysle § 393 CSP. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie stačí, ak v odôvodnení rozhodnutia iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, IV. ÚS 324/2011) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania (strán sporu) vrátane ich dôvodov a námietok. V súdnej veci sú z rozhodnutia odvolacieho súdu zrejmé úvahy, ktoré ho viedli k potvrdeniu záveru súdu prvej inštancie o nedôvodnosti uplatneného návrhu. Odvolací súd sa dostatočne vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a s odvolacími námietkami dovolateľa. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie jednoznačne vyplýva, aké dôkazy súd vykonal, ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil, a to s uvedením príslušných zákonných ustanovení. Súd prvej inštancie skúmal, či sú splnené podmienky pre okamžitý zásah súdu vo forme nariadenia neodkladného opatrenia voči žalovaným a po vyhodnotení skutkového stavu vyplývajúceho z obsahu súdneho spisu a po dôkladnom zvážení všetkých okolností v danej veci dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre okamžitý zásah súdu vo forme neodkladného

opatrenia voči žalovaným vzhľadom k tomu, že žalobca neosvedčil existenciu naliehavej potreby úpravy pomerov. S týmto záverom súdu prvej inštancie, že žalobca neosvedčil potrebu navrhovanej dočasnej úpravy pomerov medzi stranami sa stotožnil aj odvolací súd, keď zdôraznil, že žalobca netvrdil žiadne také skutočnosti, z ktorých by vyplývalo, že by neskoršou realizáciou vypratania nehnuteľnosti prostredníctvom súdneho rozhodnutia v klasickom základnom sporovom konaní by došlo k nenávratnej škode alebo ujme na právach žalobcu.

15. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní tvrdí, že súdy nižších inštancií vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, dovolací súd uvádza, že nesprávne právne posúdenie veci nezakladá procesnú vadu zmätočnosti (R 24/2017).

16. Dovolací súd teda konštatuje, že námietka dovolateľa, že konanie pred odvolacím súdom bolo postihnuté vadou vyplývajúcou z ust. § 420 písm. f) CSP, je neopodstatnená. Podané dovolanie je tak síce prípustné, ale nie je dôvodné, a preto ho podľa § 448 CSP zamietol.

17. V dovolacom konaní úspešnej žalovanej 1/ (§ 453 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP) vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

18. Žalovaná 2/ bola v dovolacom konaní úspešná (§ 453 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP) dovolací súd jej však trovy dovolacieho konania nepriznal, pretože jej žiadne trovy nevznikli.

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.